

KEMENESALJA

Megjelenik minden vasárnap reggel.
Előfizetés: ár: negyedévre 2 pengő, félévre 4 pengő,
évi 8 pengő.
Hirdetés díja előre fizetendő.

POLITIKAI LAP.
Felölts szerkesztő és kiadó:
DINKOREVE NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkoreve Nándor könyvtáros házja, Ceildömölkön.
Idejében a szerkesztő részéről közlemények
hirdetéseik és mindennemű pénzügyek.

Változások.

Régi örökérvényű filozofiai megállapítás, hogy az élet mozgást, fejlődést jelent, örök változtatásával véglegszárguld kulturnemzeteken és kulturálatlan népeken egyaránt. Hiába igyekeznek me-rev keretbe kényszeríteni jól elgondolt szerződések és politikai elgondolások alapján, az élet nem ismer gátot, mert végső küzdelmében a gátot is magával ragadja.

És így rombolásával, ellenállhatatlan sodrásával törli szét a gátját úgy, hogy a gal pusztulása fölött az eszabadult élet csatolja diadamas, győző himnuszát.

Az élet nehézen ismerhető meg. Annyi jelenség és történés tartkítja megjelenési formáját a létezés minden terrenumán, hogy törvényeit teljességgel sohasem ismerhetjük meg, csak sejtjük, hogy minő erők működnek létrehozásában, de hogy ezek az erők milyen szabályszerűtlen összműködéssel teremtik elő a látható mozgó életet, sohasem tudjuk megállapítani.

Mi csak látjuk a változásokat, néhol gazdasági válság formájában, néhol nemzetalkotó népesség forrongásában, mint ezt legutóbb Németországban is láthattuk, ahol ez a két életforma, illetve ebben a két alakban együtt jelent meg és adott életjelet az Életnek.

Mintha valami láthatatlan kéz szövé ezt a zűrzavart életet. Egyik állam erősen tartja magát és leigázni igyekszik a másikat, egyik állam megtagadja a segítséget a másiktól, csak azért, mert a másik életképességében saját élete sorvasztását látja.

Igy vagyunk mi most Ausztriával. Terményeinket nem vásárolja, mert azt

gondolja, hogy az ő erejével mi gazdagodunk s az ő pénzén megerősödvünk Közép-Európában mi kerülünk élre.

Hosszu oldalakra terjedő lehetne felsorakoztatni eseményeket, változásokat, melyek ellentétes érdekeket, annak ellenére egy közös erő hozza őket létre: maga az élet. Hogyha látjuk a tenger nyi bajt és gondot, mely joforom minden európai államban sorvasztja úgy a közösséget, mint az egyéneket, akkor rácsodálhatunk arra a változatra, hogy nem ismerjük sem alkoldásában, sem működésében, csak csupán eredményében érzékeljük.

Ha ugyanis tudnánk, hogy a változásokat, melyeknek végtelen sora alkotja az egyetemes életet, mely erők igazgatják, bizonyára nem vajudna, nem szenvedne joforom az egész világ két-harmad része oly gazdasági válságban, mint szenved ma. Nem ismerjük az élet szabályait. De sajnos azt tudjuk, hogy sok a könny, sok a panaszkodás és a nélkülözés. Látjuk azt, hogy egyes emberek babiloni tornyukban a bálványimádás közepette a jólétben sülkéröznek és addig a munkaképes ifjúságnak ezrei kereset nélkül kámtelik az eget, mint itt fejtett madarak csonka szárnyal a végtelenséget. Nincs kenyér és nincsen munka.

Törődnek egymásra a generációk, anélkül hogy tudnák, hogy mi szerepük.

Vár ma minden ember jobb sorsot, szebb életet. Sorsunk ma örök várakozás a változások között. Sodor bennünket az élet és sodrával könnyeztet és kínoz bennünket, hogy a változások elsimulásával és elsimításával megadja számunkra a jólétet és megelégedést.

Az élet ugyanis nem halálatlan — tudjuk meg ezt rova. Így szebb lesz várni és jobb lesz elérni aida ajándékát a megelégedést.

Mint regen

Holdvilágos nyáreszaka
Az én mindenségem...
Langyos szellő édes csokját,
Ha arcomon érzem.

Tündéri szép az éjszaka!
Csillagok az égen!
Hajnal felé a kis lecske
Ébresztget, mint reggel!

Megvirradt már! Ezüst csillag
Akárcorre nyak!
Nyári harmat ad csokját
Mindn újra éléd.

Ez a harmat az éjszaka
Elhullajtott gyönyör...
S azért ragyog a napfényben,
Mint a síró könnye.

De nem marad emléki hogy
Sím harmatnak csopje!
Fóliossa a napsugára,
Hogy éjjel leejtse.

Holdvilágos nyáreszaka
Az én minden-egrem,
Langyos szellő, ezüst harmat
Ringsz el, mint régen!

Lan—dor

Lakatos munkákat,
kifogástalan épület-munkát, kovácsolt vaskaput, keilést, sárrácsot, bármily rendszerű takaréktűzhelyet, új munkát vagy javítást a legmodernebb kivitelben olcsó áron készít

Kiniczky Lajos
Lakatos-mester Ceildömölkön.
Videki megrendelést pontosan és gyorsan végész.

Óda az új óra.

Csak már csengetőnek? Szaladt ki számon egy mály. Öszinte csaj.

Az utolsó görög orank volt a husvéti vakáció előtt. A tanár ur meg emelődve magyarázta Xenophón beszédét. De mit érdekelt már minket az hogyan buzdítja Xenophón watonait az engedelmességre: mar a vakáción, meg a cseresz akácós faluban jart mődegyünk gondolat.

Vegre felharsant a nyugtalan cseredben az olyan jól ismert csengető szava. Meg imad kozunk s aztán lassan, lassan haza!

Igen, a könyvem bért van. A ruhám is, számozgattam fontolgodva, amint csomagom előtt álltam.

A pipa, vilálat agyamon, — azt meg nem csomagoltam be! Gyorsan előkerestem rejtejt helyéről, mert zsebpenzemből traktálnásze, tehát nagy értéke van.

Apámnak szantam.

Bántott egy kicsit a lelkiismeret, hogy Nagyapámnak nem vettem, de hát kettő már nem futotta. Pedig Nagyapam is uagypapas volt...

gondosan őrzött pipa is megtalálta a maga biztos helyét a többi holmár között. Azzal

fogtam a csomagom irány az állomás.

Hegyek közt zihálva szakadt a vonat és én emelődve néztem az ablakból a vedregnyos hegyeket. Mar egyre távolodott az iskola, az agy hideg zárkozottságával és mindig jobban és jobban közöskelt csend s kis lakunk az ő édes, miféle otthonával. És még fülemba csengett a tanár ur szava: az utolsó csengető szó, az aomas zajától egy eles női hang: — savanyu, erős, csoko-adék urak! — mikor már bezaladta vonat és megkereszttem a szép tavasz illato fűlős levegőjére.

Apun vart kocival. Egy kettőre otthon voltam kis faluban, az én kis, csendes szőőházamban. Micsoda boldog volt azt mondani, itthon vagyok!

Nyugtalanul kelttem fel yacsora után, mert az órámat szőnyegen surta a pipa. Pedig hogy kiteresztsem minden egyes mozzanatot magamban: hogyan fogom becsémpészni ed vapam ünnepi ruhájába. De csak az önépekre!

Éh! nem tudom én azt megvarni, adom-most! Gondoltam, leiszem a pondját. Úgy is lett...

Bentem a szobába, előkerestem a pipát s vittem be a feltett ajándékot.

Amam — szőltam elfogodva — nem

tudom megvarni az önépeket, azért most odaadom edessapannak azt a pipát, úgy spóroltam. Azzal átadtam

Nézi apam. Forgatja jobbra, balra. Megkopogtatja. Majd a szájába veszi, megnézi vajjon johuzatja van-e? Rám néz.

De hisz ez igen finom tajték! Te gyerek! Hát köszönöm. Azzal nagy boldogan mar veszi is elő a zacskóját, kipróbálni.

Nagyapam köhéscel s apamhoz megy. Ő is jól szőgyűre veszi. Majd szomorúan rám néz s oda szől hozzam.

Mert apának adtad? Hiszen nem tud az rá viggyni! Majd öszetörli!

Mar miért törném össze? Mikor csak onepélyes alkalomkor használom, vitette ellent apam.

Multak a napok s jött a szomoró Nagy-pétek. Mar egyet haragosított, mikor szőltem elindultam a templomba. Nagyapámek mar elmentek. Nagyapam után ősen igyekezett egyrészt, hogy a megszokott helyére tudjon illo, másrészt pedig mert apam szájába az új pipa diszgett. Ezt pedig ő nem szivesen látta ott. Így csak harmasban indultunk a templomba.

Síess hazam, ne beszélgesd el — fordult apamhoz apam — hogy ne rejtejt várni

temet
ezt a nagyér-
omására hozom,
hogy tetofedéseket
keréppel... valamint
és...
vagy m, olcsó

szőség szives pári-
zlettel...

örffy Ferenc
szepező mester
Nagyvarad-u. 11.

pesti ügyeit
abban és
bban intézi
la Rákoczi ut 70
an megtudható.

PHATÓI
bajok
telése.
der Árpád
Afa 240 P.
pánk kiadó.

bk árban,
headó
lúszerezlet
tudvarral, 10. ho d
szant főd eset

d, amely után
fizetendő

URHOTEL
RIAL
LUDA.

Irta: D

II. kiadó

yaudivarbi.
P-10.
dezesű első-
oda, 152 szoba
zzel, központi
l, elsőrendű
emmel.
előfizető
részesültek.

best n
lőse et
jon, szalommal
ol, 15 felvitá-
p

Befi

